

บทที่ 5

ความคาดหวังในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม จังหวัดปัตตานี

จากการศึกษาความคาดหวังในการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 35 คนพบว่า นักเรียนมีความคาดหวังที่จะศึกษาต่อด้านสามัญเป็นส่วนใหญ่ 22 คน ศึกษาต่อด้านศาสนา 9 คน และคาดหวังว่าจะทำงาน 4 คน ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ความคาดหวังว่าจะศึกษาต่อ

1.1 ความคาดหวังว่าจะศึกษาต่อด้านสามัญ

จากการศึกษา นักเรียนส่วนใหญ่ที่กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะศึกษาด้านด้านสามัญเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนที่เรียนชายที่เรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่มีความคาดหวังจะศึกษาต่อด้านธุรกิจ ที่มหาวิทยาลัยอิสลามนานาชาติ (IIUM) ประเทศมาเลเซีย เพราะมีพื้นฐานภาษามลายู และมีความถนัดด้านสามัญและมีเกรดเฉลี่ยสะสมที่ค่อนข้างสูง

ดังคำบอกเล่าจากนักเรียนกลุ่มต่อไปนี้

ผมต้องการเรียนต่อครับ และรู้สึกว่ามีแนวโน้มว่าจะเรียนด้านสามัญมากกว่าครับ ตอนนี้มีตัวเลือกอยู่ 2 ที่ ครับ ถ้าในประเทศก็จะเลือกสอบที่ มอ.หาดใหญ่ เลือกเรียนแพทย์ แต่ถ้าเป็นต่างประเทศก็จะลองสอบชิงทุนปีโรตริสต์ ที่ประเทศมาเลเซีย ก็เลือกเรียนด้านธุรกิจ แต่ผมต้องการจะเรียนเกี่ยวกับธุรกิจมากกว่าถ้ามีโอกาส

(นุรุดดีน / 18 กรกฎาคม 2550)

เรียนต่อครับ จะเรียนต่อด้านสามัญ คิดว่าจะเรียนที่มหาวิทยาลัยอิสลามนานาชาติ ประเทศมาเลเซีย (IIUM) สาขาเกี่ยวกับบริหารธุรกิจ

(อับลูมาลิก / 18 กรกฎาคม 2550)

เรียนต่อครับ จะเรียนต่อด้านสามัญ ผมตั้งไว้แล้วว่าจะเรียนที่มหาวิทยาลัยอิสลาม
นานาชาติ ประเทศมาเลเซีย (IIUM) สาขาเกี่ยวกับบริหารธุรกิจ และที่บ้านก็มี
ธุรกิจอยู่เล็กน้อยครับ

(เอนซาน / 18 กรกฎาคม 2550)

สำหรับนักเรียนหญิงสายวิทย์ส่วนใหญ่จะมีความคาดหวังจะศึกษาต่อด้านพยาบาล
และสาขาเภสัช ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จ.สงขลา และที่มหาวิทยาลัย
วลัยลักษณ์ จ.นครศรีธรรมราช เพราะมหาวิทยาลัยดังกล่าวอยู่ในภาคใต้และอยู่ใกล้กับภูมิลำเนาที่
นักเรียนอาศัยอยู่ และมีรุ่นพี่เรียนอยู่ที่นั่นหลายคนคอยแนะนำอยู่

ดังคำบอกเล่าของนักเรียนกลุ่มต่อไปนี้

มีความตั้งใจว่าจะเรียนต่อคะ จะเรียนต่อด้านสามัญ ที่หนูคิดไว้ ที่
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ สาขาพยาบาล คะ

(อนุสรรา / 18 กรกฎาคม 2550)

เรียนต่อคะ หนูต้องการจะเรียนต่อด้านสามัญที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ สาขาเภสัช

(นิลวรรณ / 18 กรกฎาคม 2550)

เรียนต่อซิคะ ตั้งใจไว้ว่าจะเรียนต่อให้สูง ๆ คะ คิดว่าจะเรียนต่อด้านสามัญที่
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ สาขาพยาบาล คะ

(ชาติอะห้ / 18 กรกฎาคม 2550)

เรียนต่อคะ จะเรียนต่อด้านสามัญ ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ สาขาพยาบาลคะ

(สุสนา / 17 กรกฎาคม 2550)

เรียนต่อคะ จะเรียนต่อด้านสามัญ ที่มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ สาขาพยาบาล คะ

(คอวิยะห้ / 17 กรกฎาคม 2550)

สำหรับนักเรียนชายสายศิลป์-เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนใหญ่จะเรียนต่อด้าน
เศรษฐศาสตร์ คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยจะเลือกเรียนในพื้นที่ จ.ปัตตานี เช่น
วิทยาลัยเทคนิค ปัตตานี เพราะอยู่ในถิ่นฐานบ้านเกิดของนักเรียน และเลือกเรียนที่มหาวิทยาลัย
อิสลามยะลา เพราะที่นั่นจะสอนแบบบูรณาการ โดยนักเรียนที่เรียนในสายสามัญจะต้องเรียนวิชา
ศาสนาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอิสลาม

ดังคำบอกเล่าของนักเรียนกลุ่มต่อไปนี้

เรียนต่อครับ จะเรียนต่อด้านสามัญ ที่มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา
สาขาเศรษฐศาสตร์

(แวอุเซ็ง / 29 กรกฎาคม 2550)

เรียนต่อครับจะเรียนต่อด้านสามัญ ที่กุลลิยะห์ (มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา)
สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศครับ

(ซัมรี / 29 กรกฎาคม 2550)

เรียนต่อครับ จะเรียนต่อด้านสามัญกุลลิยะห์ (มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา)
เรียนต่อด้านเศรษฐศาสตร์ เพราะที่นั่นสอนแบบบูรณาการ โดยสอนเนื้อหาเกี่ยวกับ
อิสลามด้วยครับ

(อับดุลเลาะ / 29 กรกฎาคม 2550)

เรียนต่อครับ จะเรียนต่อด้านสามัญมากกว่า เพราะผมถนัดด้านนี้มากกว่า
คิดว่าที่เทคนิคปัตตานี สาขาคอมพิวเตอร์

(ยะห์ยา / 29 กรกฎาคม 2550)

สำหรับนักเรียนหญิงสายศิลป์-เทคโนโลยีสารสนเทศ และศิลป์-ภาษา ส่วนใหญ่จะ
เลือกเรียนต่อด้านภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ และคิดจะเรียนต่อด้านคอมพิวเตอร์ บัญชี และด้าน
สังคมศาสตร์ โดยจะเลือกศึกษาต่อในเขตพื้นที่ ในจ.ปัตตานี เพราะอยู่ใกล้บ้าน การคมนาคมก็
สะดวก สามารถที่จะกลับบ้านได้ทุกสัปดาห์

ตั้งนักเรียนกลุ่มต่อไปนี้

ต้องการเรียนต่อคะ ด้านสามัญ สาขาภาษาอังกฤษที่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถ้าสอบไม่ได้ก็เรียนที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ต้องการเรียน ใกล้เคียง ๆ บ้านหน่อยคะ

(ชานีเยะ / 27 มิถุนายน 2550)

ต้องการเรียนต่อคะ ด้านสามัญ ต้องการเรียนที่ใกล้เคียง ๆ บ้าน ถ้ามีโอกาส หรือสอบติด ก็ต้องการเรียนสาขาภาษาอังกฤษ ที่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

(ฟีดาวี / 27 มิถุนายน 2550)

เรียนต่อคะ เรียนต่อด้านสามัญ ที่กุลลียะห์ (มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา) สาขาภาษาอังกฤษ คะ

(แวนุสรรา / 19 กรกฎาคม 2550)

คิดว่าเรียนคะ ด้านสามัญคะ ต้องการจะเรียนต่อที่ เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์คะ ที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี คะ ถ้าสอบไม่ได้ก็คิดจะเรียนที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

(เจะซุฮัยนี / 20 มิถุนายน 2550)

ก็คิดว่าเรียนต่อคะ ด้านสามัญคะ เพราะว่าด้านศาสนาไม่เก่งคะ ต้องการจะเรียนต่อสาขาบัญชีคะ ที่วิทยาลัยเทคนิคปัตตานี

(ฟานีซา / 20 มิถุนายน 2550)

เรียนต่อคะจะเรียนต่อด้านสามัญ น่าจะที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี สาขาเกี่ยวกับสังคมศาสตร์ คะ

(สารียะห์ / 19 กรกฎาคม 2550)

1.2 ความคาดหวังว่าจะศึกษาต่อด้านศาสนา

นักเรียนที่คาดหวังว่าจะเรียนต่อด้านศาสนาในประเทศ ส่วนใหญ่จะเรียนต่อสาขา กฎหมายอิสลามและภาษาอาหรับ โดยนักเรียนจะเลือกเรียนที่ มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา เป็นส่วนใหญ่ เพราะที่นั่นมีนักวิชาการที่ชำนาญด้านศาสนาอยู่มากพอสมควร มีทั้งอาจารย์ในประเทศและ อาจารย์จากต่างประเทศ บรรยากาศภายในมหาวิทยาลัยก็เหมาะกับการใช้ภาษาอาหรับ เพราะมี นักศึกษาจากต่างชาติหลายประเทศ เช่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย กัมพูชา สวีเดน อินเดีย อิหร่าน คาซัคสถาน และจีน โดยจะมีนักศึกษาจากประเทศจีนมากกว่าชาติอื่น ๆ กล่าวโดยสรุปคือ นักเรียนเลือกเรียนที่มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา เพราะต้องการเรียนศาสนาที่มีหลักสูตรเป็นภาษา อาหรับ และได้ฝึกภาษากับเพื่อน ๆ ต่างชาติ

ดังนักเรียนกลุ่มต่อไปนี้

ก็คิดว่าจะเรียนต่อคะ ด้านศาสนาคะ เพราะว่าต้องการได้ความรู้ด้านภาษา เพื่อจะ ได้ไปสอนเด็กในหมู่บ้าน ต้องการเรียนต่อที่กุลลิยะห์ เพราะบรรยากาศน่าเรียนคะ มีนักศึกษามาจากต่างชาติหลายคน ทำให้เราได้ภาษาเร็วขึ้น

(ยามีละ / 20 มิถุนายน 2550)

เรียนต่อครับ จะเรียนต่อด้านศาสนา และพ่อก็ต้องการให้เรียนต่อด้านศาสนาครับ คิดว่าจะเรียนที่กุลลิยะห์ (มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา) สาขากฎหมายอิสลาม

(อับดุลเลาะ จะปากียา / 18 กรกฎาคม 2550)

เรียนต่อคะ จะเรียนต่อด้านศาสนา ที่กุลลิยะห์ (มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา) สาขาภาษาอาหรับ คะ และก็ต้องการมีเพื่อนต่างชาติไว้ฝึกภาษาคะ

(ต่วนซามิฮะห์ / 17 กรกฎาคม 2550)

เรียนต่อคะ จะเรียนต่อด้านศาสนา ที่กุลลิยะห์ (มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา) สาขากฎหมายอิสลาม

(สารีมาร์ / 19 กรกฎาคม 2550)

คิดว่าต้องเรียนต่อคะ จะเรียนต่อด้านศาสนาที่กุลิยะห์(มหาวิทยาลัยอิสลามยะลา)
สาขาภาษาอาหรับ ค่ะ

(ต่วนนายิยะห์ / 19 กรกฎาคม 2550)

สำหรับนักเรียนกลุ่มนี้คาดหวังว่าจะศึกษาต่อต่างประเทศ จะสังเกตได้ว่านักเรียนชายมีความคาดหวังจะไปเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยอิสลาม แห่งมะดีนะห์ แห่งประเทศซาอุดีอาระเบีย มหาวิทยาลัยแห่งนี้ คือ ความฝันและความต้องการของนักเรียนที่ไปศึกษาต่อ เพราะเป็นมหาวิทยาลัยนานาชาติ และมีทุนการศึกษาโดยรับผิดชอบทุกอย่างของนักศึกษา เช่น ค่าใช้จ่ายแต่ละเดือน ค่าเล่าเรียนและค่าธรรมเนียมต่าง อีกทั้งให้ตั๋วเครื่องบินไปกลับแต่ละปี และมีนักศึกษาจากแต่ละประเทศทั่วโลกมาศึกษากัน และในอดีตเคยเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของท่านศาสดาในศาสนาอิสลาม สำหรับหลักสูตรจะใช้ภาษาอาหรับทั้งหมด สำหรับนักเรียนหญิงก็เช่นเดียวกัน คือ มีความคาดหวังว่าจะเรียนต่อประเทศคูเวต ซึ่งเป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีนักศึกษาจากประเทศไทยไปศึกษาต่อด้านศาสนา กันเยอะ เพราะมีคณาจารย์ที่พร้อมทางด้านอิสลามศึกษา สำหรับหลักสูตรนั้นใช้ภาษาอาหรับและภาษาอังกฤษในการเรียนการสอน

ดังนักเรียนกลุ่มต่อไปนี้

แน่นอนครับ เรียนต่อ ใจจริงต้องการเรียนต่อด้านศาสนา แต่เห็นรุ่นพี่เขารอกันหลายปีกว่าจะไปเรียนต่อได้ จึงคิดที่จะเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ก่อน เพื่อเป็นการรอผลตอบรับคือต้องการเรียนคือ ผมต้องการจะเรียนที่มหาวิทยาลัยอิสลามแห่ง

มะดีนะห์ ประเทศซาอุดีอาระเบีย สาขา (อุซูดุดดีน) เกี่ยวกับหลักการศรัทธา

(วาฮิดล / 29 กรกฎาคม 2550)

เรียนต่อครับ จะเรียนต่อด้านศาสนาครับ วางแผนไว้ 2 แผน คือ แผนแรกคือ มหาวิทยาลัยอิสลาม แห่งมะดีนะห์ แห่งประเทศซาอุดีอาระเบีย สาขาหลักการศรัทธา หรือไม่ก็มหาวิทยาลัยในประเทศซาอุดีอาระเบีย แผน 2 คือ ต้องการเรียนที่มหาวิทยาลัยอาลีกำมุลิมินเดีย

(วิโชค / 29 กรกฎาคม 2550)

เรียนต่อคะ จะเรียนต่อด้านศาสนา คาดว่าจะเรียนต่อต่างประเทศคะ
ที่ประเทศคูเวต สาขาด้านภาษาอาหรับ

(อมัล / 30 กรกฎาคม 2550)

คาดหวังว่าเรียนต่อคะ จะเรียนต่อด้านศาสนา ที่ประเทศคูเวต
สาขาคุรศาสตร์อิสลาม คะ

(มาวัลดะห์ / 30 กรกฎาคม 2550)

1.3 จุดมุ่งหมายของการศึกษาต่อ

จุดมุ่งหมายของการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาต่อปีที่ 6 นักเรียนส่วนใหญ่แล้วมีจุดมุ่งหมายของการศึกษาต่อ เพราะว่าการจะมีหน้าที่การงาน และอาชีพที่มั่นคงในอนาคต และอีกส่วนหนึ่งจะได้แบ่งเบาภาระจากครอบครัว อีกทั้งเพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้ศึกษามาพัฒนาตนเอง ครอบครัว ต้องการจะพัฒนาเศรษฐกิจในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ให้ดีกว่าปัจจุบัน และเพื่อ นำความรู้ไปปรับใช้สังคมอิสลามให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ดังที่นักเรียนได้กล่าวได้มีดังต่อไปนี้

เพื่อตัวเราในอนาคต และเพื่อมาตอบแทนพระคุณสมาชิกในครอบครัวของเรา

(เจะซุฮัยนี / 20 มิถุนายน 2550)

เพราะต้องการให้ออนาคตข้างหน้าของเราสดใส และจะกลับมาสอนเด็กในหมู่บ้านให้มีความรู้คู่คุณธรรมคะ

(ยามีละ / 20 มิถุนายน 2550)

เพื่อต้องการให้ชีวิตข้างหน้าให้ดีขึ้น ต้องการให้พ่อแม่มีชีวิตที่ดีขึ้น ต้องการให้สังคมในหมู่บ้านได้รับการศึกษา และต้องการจะนำพาตัวเองให้รอดในวันข้างหน้าคะ

(ซานียะ / 27 มิถุนายน 2550)

ถ้ามีโอกาสได้เรียนทุนปิโตรนัส ก็มีจุดมุ่งหมายคือ สังคมในบ้านเราเศรษฐกิจไม่ค่อยดี เพราะมีคนยากจนกันเยอะ ก็ต้องการจะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ช่วยแก้ไข ปัญหา และถ้ามีโอกาสได้เรียนแพทย์ ก็ต้องการจะมาช่วยคนในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะว่าเดี๋ยวนี้มีการฆ่ารายวันก็ต้องการจะมาช่วยเหลือประชาชน ครับ

(นุรุดดีน / 18 กรกฎาคม 2550)

อันดับแรกคือเพื่อฟื้นฟูหรือปรับปรุงตนเอง และครอบครัว รวมทั้งสังคมรอบข้าง เพื่อนำสังคมไปสู่สิ่งที่ดีได้

(วาฮิดล / 29 กรกฎาคม 2550)

เพื่อทำงานรับใช้อิสลาม

(วิโชค / 29 กรกฎาคม 2550)

เพื่อเป็นอาชีพในอนาคตอันสดใสของหนู

(นิลวรรณ / 18 กรกฎาคม 2550)

เนื่องจากที่บ้านฐานะไม่ค่อยดี ก็ต้องการจะช่วยเหลือและแบ่งเบาภาระของครอบครัวในวันข้างหน้าคะ

(ชาติอะห์ / 18 กรกฎาคม 2550)

ต้องการจะเรียนรู้ด้านภาษาอาหรับ เช่นทำให้รู้ความหมายของอัลกุรอาน และได้เพิ่มความศรัทธาของหนูให้มากยิ่งขึ้น

(อมัล / 30 กรกฎาคม 2550)

ต้องการจะสอนพี่น้องเกี่ยวกับอิสลามได้ในอนาคตคะ

(มาวัลดะห์ / 30 กรกฎาคม 2550)

เพื่ออนาคตของครอบครัวคะ คือ ที่บ้านพี่ ๆ จะเรียนศึกษาศาสตร์กันเยอะแล้ว หนูก็ต้องการจะเปลี่ยนมาเรียนอย่างอื่นบ้าง เพื่อให้มีความหลากหลายในครอบครัวคะ

(สุสนา 17 กรกฎาคม 2550)

เพื่อพ่อแม่ และครอบครัวในอนาคต

(คอวิยะห์ / 17 กรกฎาคม 2550)

เพื่อต้องการจะมีงานทำที่ดี ๆ จะได้ไม่ลำบากในวันข้างหน้าคะ

(สาริมาร์ / 19 กรกฎาคม 2550)

1.4 ความคาดหวังในการประกอบอาชีพในอนาคตของนักเรียน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม มีความคาดหวังในการประกอบอาชีพในอนาคต โดยนักเรียนผู้หญิงที่เรียนสายวิทย์ส่วนใหญ่มีความฝันว่าจะเป็นพยาบาล และนักเรียนชายที่เรียนสายวิทย์ก็มีความคาดหวังว่าจะเป็นนักธุรกิจเพื่อกลับมาบริหารธุรกิจในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ในอนาคต สำหรับนักเรียนที่เรียนสายศิลป์ ส่วนใหญ่คาดหวังว่าจะเป็นครูหรืออาจารย์เป็นส่วนมาก และต้องการจะเปิดร้านคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนที่คาดหวังจะเรียนต่อด้านศาสนาส่วนใหญ่แล้วจะมีความคาดหวังจะกลับมารับใช้สังคมอิสลาม โดยคาดหวังว่าจะประกอบอาชีพเป็นครูสอนศาสนาอิสลาม และงานเกี่ยวกับองค์กรอิสลาม

ดังคำกล่าวของกลุ่มนักเรียนต่อไปนี้

ต้องการเป็นเสมียน หรือไม่ก็ทำงานเกี่ยวกับการบัญชีคะ

(เจะซุฮัยนี / 20 มิถุนายน 2550)

ต้องการทำงานด้านประชาสัมพันธ์ ซาค่อนข้างจะพูดเก่ง ก็ต้องการทำงานด้านนี้

(ฟานีซา / 20 มิถุนายน 2550)

เปิดร้านคอมพิวเตอร์ เพื่อเปิดโอกาสให้น้อง ๆ ในหมู่บ้านได้มีโอกาสได้เล่นอินเทอร์เน็ต ค่ะ

(ฮาลีเมาะ / 27 มิถุนายน 2550)

ต้องการเป็นครูสอนคณิตศาสตร์ ค่ะ

(บารียะ / 27 มิถุนายน 2550)

ไม่เคยคิดคะ แต่ก็คิดหลังจากที่จบม.6 แล้วสมมติว่าสอบได้และเรียนต่อในสาขาที่สอบได้ ค่อยคิดหลังจากเรียนจบคะ คือ ค่อยคิดอาชีพหลังจากเรียนจบปริญญาตรีคะ

(พีดาวิ / 27 มิถุนายน 2550)

ก็ต้องการเป็นนักธุรกิจหรือไม่ก็แพทย์แพทยครับ

(นรุคติน / 18 กรกฎาคม 2550)

อาชีพอะไรก็ได้ครับที่ทำงานเพื่อช่วยเหลือมุสลิม เช่น องค์กร หรือทำงานในมหาวิทยาลัยฝ่ายกิจการนักศึกษา ที่คอยช่วยเหลือนักศึกษาครับ

(วาฮีดล / 29 กรกฎาคม 2550)

ต้องการเป็นนักธุรกิจครับ

(อับดุลมาลิก / 18 กรกฎาคม 2550)

ต้องการเปิดร้านคอมพิวเตอร์เป็นของตัวเองครับ

(ยะห์ยา / 29 กรกฎาคม 2550)

ต้องการเป็นอาจารย์ครับ

(ซัมรี / 29 กรกฎาคม 2550)

ต้องการเป็นนักธุรกิจครับ

(อับดุลเลาะ จะปาเกีย / 29 กรกฎาคม 2550)

หนูต้องการเป็นหมอคะ

(นิลวรรณ / 18 กรกฎาคม 2550)

ต้องการเป็นพยาบาลคะ

(อนุสราร / 18 กรกฎาคม 2550)

หนูต้องการเป็นครูสอนศาสนาคะ

(อมัล /30 กรกฎาคม 2550)

ความใฝ่ฝันของหนูต้องการเป็นนางพยาบาลคะ

(สุสนา /17 กรกฎาคม 2550)

ครูสอนคณิตศาสตร์ ค่ะ

(ซารีพะ / 17 กรกฎาคม 2550)

ชอบทำงานเกี่ยวกับเทคโนโลยีคะ

(อามีนะ / 17 กรกฎาคม 2550)

ชอบค้าขาย ค่ะ ต้องการทำการค้าคะ

(สารีมาร์ / 19 กรกฎาคม 2550)

ครูสอนศาสนาอิสลามคะ

(ต่วนนายิฮะห์ / 19 กรกฎาคม 2550)

1.5 ความคาดหวังให้บุตรศึกษาต่อและอาชีพของบุตรในอนาคต

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากกลุ่มของนักเรียนเกี่ยวกับความคาดหวังในการศึกษาต่อในประเด็นเกี่ยวกับอาชีพของบุตรในอนาคต ส่วนใหญ่แล้วนักเรียนมีความเห็นว่าผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียนต่ออย่างเต็มที่ เพื่ออนาคตที่ดีและอนาคตที่สดใสในวันข้างหน้า สำหรับอาชีพนั้นผู้ปกครองไม่ได้คาดหวังไว้ แต่จะให้บุตรเลือกที่จะประกอบอาชีพตามความถนัด และความสนใจมากกว่า และผู้ปกครองบางกลุ่มก็ต้องการให้บุตรมีอาชีพข้าราชการเพื่อช่วยเหลือครอบครัวในยามที่ผู้ปกครองเข้าวัยสูงอายุ

ดังคำบอกเล่าของนักเรียนกลุ่มต่อไปนี้

พ่อและแม่ก็ต้องการเรียนต่อคะ ไม่ต้องการให้อยู่บ้านเฉย ๆ ส่วนอาชีพนั่นพ่อและแม่ก็ ไม่ได้คาดหวังอะไรไว้แน่ แค่ต้องการให้เรียนต่อให้สูง ๆ

(เจษชัชยณี / 20 มิถุนายน 2550)

ก็ส่งเสริมให้เรียน คือ พี่สาวไม่ต้องการให้ทำงานก่อน ต้องการให้เรียนต่อเลย ส่วนแม่เขาไม่ต้องการให้เรียนต่อเพราะกลัวว่าจะเปลืองเงิน หนูก็บอกว่่าพี่สาวจะส่งให้เรียน ส่วนอาชีพนั่น คือ พี่สาวแล้วแต่หนูมากกว่า แต่มีญาติที่เป็นครู ต้องการให้หนูเป็นครูสอนภาษาไทย คือ เขาบอกว่า ถ้าหนูสนใจเขาจะช่วยส่งเสียค่าใช้จ่ายให้หนู

(ฟานีชา / 20 มิถุนายน 2550)

ก็ส่งเสริมให้เรียนต่อ เพื่ออนาคตของเราเอง และอาชีพแม่ก็คาดหวังให้เป็นอุstadzah (ครูสอนศาสนาอิสลาม) เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับรุ่นน้อง

(ยามีละ / 20 มิถุนายน 2550)

ก็สนับสนุนให้เรียนต่อนะ แต่ก็ไม่ค่อยมีทุนสักเท่าไร สำหรับอาชีพนั่นพ่อและแม่ไม่ได้บังคับ และไม่ได้คาดหวังไว้ว่าให้หนูเป็นอะไร คือ แล้วแต่หนูมากกว่า แค่ต้องการให้หนูเรียนสูง ค่ะ

(ฮาลีมาะ / 27 มิถุนายน 2550)

พ่อกับแม่ก็สนับสนุน ด้วยกับว่าที่บ้านไม่ค่อยมีงบ แต่น้ำของหนูต้องการให้เรียนต่อ คือ น้ำชายทำงานอยู่ที่ รร.จงรักสถิตย์วิทยา และก็น้ำสาวกำลังเรียนอยู่ เขาทั้งสองนี้กระตุ้นให้หนูเรียนต่อคะ สำหรับอาชีพนั่นพ่อกับแม่ไม่ได้คาดหวังไว้ แต่เคยบอกว่า ให้มองฐานะของตนเองด้วย ถ้าต้องการเรียนก็ต้องขวนขวายหาเอาเอง

(ชานียะ / 27 มิถุนายน 2550)

ที่บ้านคือจะเปิดโลกการศึกษา เปิดโอกาสให้เต็มที่ แต่พ่อแม่ก็ไม่ต้องการให้ผมเรียนต่อด้านทหารหรือตำรวจครับ สำหรับอาชีพนั่นที่บ้านไม่ได้คาดหวังไว้ แต่มีการแนะนำเรื่องการเรียนรู้ต่อมากกว่า

(วาสีดล / 29 กรกฎาคม 2550)

สนับสนุนเต็มที่ คือ ยอมสละทุกอย่างเพื่อให้ลูก ๆ ได้เรียนต่อกันครับ เรื่องอาชีพ
นั้นพ่อกับแม่ไม่ได้คาดหวังไว้

(วิโชค / 29 กรกฎาคม 2550)

พ่อกับแม่ก็ไม่ได้บอกอะไร อยู่ที่ผมถ้าเรียนก็ให้เรียน ถ้าไม่เรียนพ่อก็คงไม่ว่าครับ
ส่วนอาชีพนั้นไม่ได้คาดหวังอะไรไว้ครับ อยู่ที่ตัวผมมากกว่า

(อับดุลเลาะ / 29 กรกฎาคม 2550)

ครอบครัวของหนูสนับสนุนให้เรียนคะ อาชีพนั้นต้องการให้เป็นเภสัช ค่ะ เพราะ
จะ ได้มาช่วยงานของน้ำ

(นิลวรรณ / 18 กรกฎาคม 2550)

สนับสนุนให้เรียนต่อคะ เต็มที่คะ โดยเฉพาะคุณพ่อคะ ส่วนเรื่องอาชีพคุณพ่อ
ต้องการให้เป็นครูสอนศาสนาอิสลาม ได้สอนน้อง ๆ และได้พัฒนาสังคมคะ
เพราะตอนนี้สังคมไปเปลี่ยนไปมาก ต้องการจะให้ น้อง ๆ ได้เรียนรู้เกี่ยวกับ
ศาสนาที่แท้จริง

(อมัล / 30 กรกฎาคม 2550)

สนับสนุนให้เรียนต่อคะ เต็มที่คะ ครอบครัวต้องการให้หนูเป็นพยาบาลคะ

(สุสนา / 17 กรกฎาคม 2550)

ครอบครัวสนับสนุนให้เรียนต่อคะ และก็ต้องการให้เป็นหมคะ

(คอวัยละ / 17 กรกฎาคม 2550)

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากกลุ่มของผู้ปกครองเกี่ยวกับความคาดหวังในการศึกษาต่อ
และอาชีพของบุตรในอนาคต ส่วนใหญ่แล้วผู้ปกครองคาดหวังให้บุตรได้รับการศึกษาต่อกันทุกคน
เพื่อที่จะให้เป็นคนที่ดี สามารถที่จะออกมาช่วยเหลือสังคมได้ในอนาคต สำหรับอาชีพก็แล้วแต่บุตร
ว่าจะประกอบอาชีพอะไร ให้บุตรตัดสินใจด้วยตนเอง โดยที่ผู้ปกครองไม่ได้บังคับ

ตั้งคำบอกเล่าจากกลุ่มผู้ปกครอง ต่อไปนี้

ต้องให้เรียนต่อคะ เพราะว่ามีน้องแค่คนเดียว ต้องการมอบสิ่งดี ๆ ให้กับน้อง และต้องการเห็นน้องมีงานทำที่ดีในอนาคต ส่วนอาชีพของเขาก็ไม่ได้คาดหวังไว้นะ แล้วแต่น้องมากกว่าว่าจะทำงานอะไร รับผิดชอบทุกอย่างอยู่แล้ว แต่ก็ขอให้เรียนอาชีพที่สุจริตก็พอแล้วคะ

(นางฟ้าดีละ / 13 กันยายน 2550)

ต้องการให้เรียนต่อ เพราะว่าลูกเองก็ต้องการเรียนต่อ ผมก็ต้องการให้เรียนต่อ เพื่อต้องการให้ลูกมีงานทำที่ดี ส่วนอาชีพของลูกก็ไม่ได้คาดหวังไว้ครับ ก็แล้วแต่ความชอบ ความถนัดของลูกมากกว่า

(นายมะแอะ / 13 กันยายน 2550)

ต้องให้เรียนต่ออยู่แล้ว หัวอกความเป็นพ่อก็ต้องการให้ลูก ๆ ได้เรียนต่อกันทุกคน ต้องการให้ลูก มีความฉลาด เพราะถ้าเมื่อไหร่ฉลาดได้เกิดขึ้นแก่คนใดก็ตาม ก็ทำให้เขาสามารถที่จะแยกแยะได้ว่าอะไรคือสิ่งที่ดี และอะไรคือสิ่งที่ไม่ดี ฉะนั้นถ้าเขาต้องการที่จะเข้าสวรรค์เขาก็ต้องมีความฉลาดมาก่อนแล้วก็เลือกในสิ่งที่ถูกต้อง ส่วนอาชีพก็ไม่ได้คาดหวังไว้อะไรมากมาย แค่ต้องการให้ลูกเป็นคนดีในแง่ของศาสนา ส่วนงานหน้าที่ที่สุดแล้วแต่เขาว่าจะทำอะไร แต่ก็ต้องการให้มาช่วยงานที่บ้านเพราะที่บ้านก็มีกิจการค้าขายอยู่แล้ว

(นายตูแวนอมาลี / 12 กันยายน 2550)

ก็ต้องการให้เรียนต่อนะ แต่ก็ขึ้นอยู่กับความถนัดของเขามากกว่าคะ แต่ก็คาดหวังให้เขาเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่สังคม

(นางฟ้าชียะห์ / 10 สิงหาคม 2550)

ก็ต้องการให้เรียนต่อนะ เพราะว่าต้องการให้ลูกมีอนาคตที่ดี ๆ ได้เลี้ยงดูแม่ได้ในยามที่แก่ สำหรับอาชีพก็ไม่ได้คาดหวังไว้แล้วแต่เขามากกว่า ไม่ได้บังคับเขา

(นางแวนะ / 10 สิงหาคม 2550)

2. สาเหตุที่ไม่ศึกษาต่อ

2.1 ความคาดหวังว่าจะทำงาน

จากการศึกษา นักเรียนบางกลุ่มมีความคาดหวังว่าจะไม่ศึกษาต่อ โดยคาดหวังว่าจะออกมาทำงาน ทำงานเพื่อช่วยเหลือครอบครัวก่อน ถ้ามีโอกาสก็จะศึกษาต่อด้านศาสนา โดยนักเรียนเลือกที่จะออกมาทำงานโรงงานปลากระป๋องซึ่งอยู่ในตัวเมืองปัตตานี เพราะมีคนในหมู่บ้านมาทำงานที่นั่นกันเยอะ และเลือกตัดเย็บเสื้อผ้าในหมู่บ้านที่อาศัยอยู่ รวมทั้งเลือกที่จะทำสวนยางพารา คือ จะมาช่วยแบ่งเบากะของพ่อแม่ที่เคยทำสวนมาก่อน และค้าขายโดยจะค้าขายอยู่ที่บ้านเพราะที่บ้านมีอาชีพค้าขายอยู่แล้ว

ดังคำพูดจากนักเรียนกลุ่มต่อไปนี้

หนูต้องการจะทำงานก่อน แล้วถ้ามีโอกาส หนูก็ค่อยเรียนต่อด้านศาสนา หนูคิดว่า จะรับจ้างตัดเย็บเสื้อผ้าคะ ที่หมู่บ้านกรือเซะ นี่แหละคะ

(ฮายาตี / 20 กรกฎาคม 2550)

คิดว่าจะทำงานคะ ทำงานโรงงานปลากระป๋อง ซึ่งอยู่ในตัวเมืองปัตตานีนี้แหละ มีคนอื่น ๆ มาทำกันเยอะ ส่วนใหญ่แล้วคนหมู่บ้านไม่เรียนต่อ จะออกมาทำงานโรงงานปลากระป๋องคะ

(มารินะ / 20 กรกฎาคม 2550)

คิดว่าต้องการจะทำงานก่อนแล้วค่อยเรียนคะ หนูคงต้องออกมากรีดยางคะ คือกรีดยางกับพ่อแม่ โดยที่พ่อแม่และแม่ก็ไปปรับกรีดยางของคนอื่น เพราะที่บ้านไม่มีสวนเป็นของตนเองคะ

(ฟาซียะ / 20 กรกฎาคม 2550)

ไม่เรียนต่อคะ ต้องการออกมาทำงานคะ คือหนูจะขายของที่บ้านคะ

(หมอยรุณีษา / 20 กรกฎาคม 2550)

2.2 เหตุผลในการเลือกทำงานแทนการศึกษาต่อ

จากการศึกษานักเรียนมีเหตุที่เหมือนกันในการเลือกทำงานแทนการศึกษาต่อ ส่วนใหญ่แล้วเป็นเพราะว่าฐานะครอบครัวไม่ค่อยดี ไม่มีงบประมาณที่จะเรียนต่อ สงสารพ่อแม่ที่ทำงานหนักโดยที่ไม่มีใครคอยช่วยเหลือเลย และนักเรียนคิดว่าความรู้ที่ได้เล่าเรียนมาก็ได้รับมาพอสมควร และภูมิใจที่ได้เรียนมาถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ส่งผลให้ต้องออกมาทำงานเพื่อช่วยพ่อแม่ทำงาน และเพื่อให้น้อง ๆ อื่นหลายคนได้มีโอกาสได้เรียนต่ออีกด้วย

ดังคำพูดของนักเรียนกลุ่มต่อไปนี้

ที่หนูต้องการทำงานก็เพราะว่า พ่อแม่หนูไม่มีเงินที่จะส่งเรียนแล้วคะ ฐานะทางบ้านก็ไม่ได้ร่ำรวยมาจากไหน หนูคิดว่าหนูได้เรียนมาถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หนูก็รู้สึกว่าหนูก็ได้รับความรู้มาพอสมควร และอีกอย่างก็สงสารพ่อและแม่คะ ที่ต้องทำงานส่งหนูเรียน หนูก็เลยต้องการทำงานก่อนคะ

(ฮายาดี / 20 กรกฎาคม 2550)

เพราะพ่อและแม่ทำงานอยู่แค่สองคน ไม่มีคนอื่นคอยช่วยพ่อแม่ทำงานเลย และอีกอย่างก็มีน้องอีกหลายคน หนูก็ต้องออกมาทำงานเพื่อช่วยแบ่งเบาภาระให้กับพ่อแม่คะ และเพื่อให้น้อง ๆ ได้มีโอกาสได้เรียนต่อคะ

(มารินะ/ 20 กรกฎาคม 2550)

ที่บ้านมีรายได้ก็น้อยคะ บางครั้งรายได้ไม่พอกับรายจ่ายในแต่ละวัน หนูก็เลยต้องการจะทำงานก่อนคะ เพื่อเป็นการตอบแทนพระคุณแม่ด้วยคะที่พ่อและแม่ได้ส่งให้หนูเรียนมาได้จนถึงทุกวันนี้

(ฟาชียะ / 20 กรกฎาคม 2550)

ต้องการออกมาช่วยเหลือพ่อแม่และแม่คะ ครอบครัวหนูฐานะไม่ค่อยดีคะ และก็มีพี่น้องหลายคน หนูเป็นคนี่ 2 หนูมีน้องอีก 7 คน ต้องการให้โอกาสน้อง ๆ ได้เรียนหนังสือ หนูก็เรียนมาถึงระดับนี้หนูก็ภูมิใจแล้วคะ สงสารพ่อกับแม่คะ

(มอยรุณนิษา / 20 กรกฎาคม 2550)

2.3 ความมั่นคงของอาชีพที่เลือก

สำหรับความมั่นคงของอาชีพนั้น กลุ่มนักเรียนมีความคิดที่ต่างกันออกไป คือ บางคนจะยึดอาชีพที่คาดว่าจะทำงานเป็นอาชีพหลักและจะทำงานในอาชีพนั้นตลอดไป เช่น ทำงานโรงงานปลา เพราะไม่มีอาชีพอื่นให้เลือก โดยที่มีเพื่อน ๆ ทำงานที่นั่นหลายคนทำให้สนุกกับอาชีพที่เลือก อีกอย่างส่วนใหญ่แล้วก็เป็นในหมู่บ้านที่ทำงานที่นั่น แต่บางคนจะทำงานนั้นเพื่อเก็บเงินแล้วหลังจากนั้นจะไปศึกษาต่อตามที่ตัวเองต้องการและถนัด เช่น เรียนต่อสายอาชีพ

ดังคำบอกเล่าของนักเรียนต่อไปนี้

ก็ถ้าหากไม่มีเงินเก็บพอที่จะเรียนต่อ ก็คงต้องทำงานตัดเย็บเสื้อผ้าต่อไปเรื่อย ๆ ค่ะ หรือไม่ก็คงอาจจะไม่มีโอกาสได้เรียนต่อ

(ฮายาตี / 20 กรกฎาคม 2550)

ก็คิดว่าจะทำงานในโรงงานปลากระป๋องนี้ตลอดไปค่ะ เพราะไม่มีงานอะไรให้หนูทำแล้วค่ะ หนูก็มีเพื่อน ๆ ทำงานที่นั่นหลายคน หนูคงไม่เบื่อแน่นอน อีกอย่างส่วนใหญ่แล้วก็เป็นในหมู่บ้านของหนูค่ะที่ทำงานที่นั่น

(มารินะ / 20 กรกฎาคม 2550)

คิดว่าถ้าหนูเก็บเงินได้สักก้อนหนึ่ง หนูจะเรียนสายอาชีพค่ะ คงเป็น อาชีวะ หรือไม่ก็เทคนิคค่ะ

(ฟาชียะ / 20 กรกฎาคม 2550)

ไม่แน่นอน ไม่รู้ว่าอนาคตหนูจะไปไหน แต่ปัจจุบันหนูก็ต้องการจะทำงานค้าขายให้ดีที่สุดเท่าที่หนูจะทำได้ หนูคิดว่าจะส่งน้อง ๆ เรียนต่อ เพราะพ่อและแม่หนูก็อายุมากแล้วค่ะ

(มอยรูนีชา / 20 กรกฎาคม 2550)